

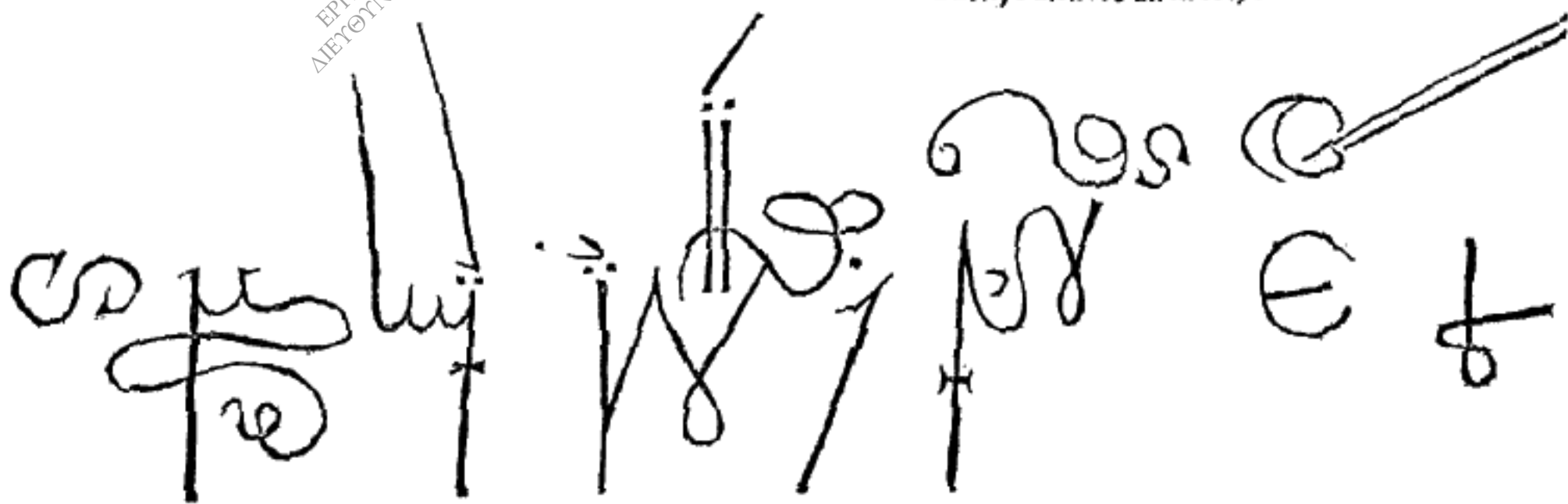
Θ. ΤΙΕΡΕΜΙΑΣ, ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ, ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

HIEREMIAS, MISERICORDIA DEI ARCHIEPISCOPUS CONSTANTINOPOLITANUS ROMÆ, ET OECUMENI PATRIARCHA.

Τιμιώτατε πρωτοπαιρέτη καὶ ἡμᾶς ἔχοντες ἡμεῖς μεγάλης ἐκκλησίας, κύριε θεοδόσιε, ἡμεῖς κατὰ πνεῦμα ἀγαπήτη τῶν ἡμῶν μεσσιότητος χάρις εἴη σοι, καὶ εἰρήνη, ἀπὸ Θεοῦ. Τὸ πρὸς ἡμᾶς ἀποσταλὸν σὺν γραμματεῶν δὲ ξάμενοι: καὶ μαθόντες περὶ πάντων τῶν γραφομένων: καὶ ὅτι ἐν χίῳ ἐφθάσατε: τῷ θεῷ ἐδοξάσαμεν, ἠκούσαμεν γὰρ, ὅτι θαλάττιοι ληστὴ ἐδίωκον ὑμᾶς: καὶ λυπησύνειχεν ἡμᾶς. Περὶ δὲ τῶν συγχαρητικῶν γραμμάτων, ὧν γράφεις: ἔτιμα ἔχ' ἀρέθηναι, εἰ μὴ ἐξηκονταδύο μόνον. Δέχθητι τοίνυν παῦτα, καὶ τὰ λοιπὰ ὅσα ἔτι ἐλάσων. Καὶ ταῦτα μὲν ἔτιμα ἡ δὲ Θεοῦ χάρις εἴη σοι.

Honorande Protonotarie nostræ magnæ Christi Ecclesiæ, D. Theodosi, filii in spiritu dilectæ mediocritatis nostræ: gratia et pax à Deo tibi sit. Acceptâ, quam ad nos miserâs, Epistola tua: cognisq; que in ea scripta erât, omnibus: præsertim, quod in Chium euasertis: Deo equidem gratias egimus. Audiueraimus enim, vos in periculo, propter Piratas insequentes, fuisse: et sanè uestri causa agebatur. De uentibus literis quod petis: scito, plures in promptu non fuisse, quam sexagenas binas tantum. Has itaq; nunc accipe, reliquas primo quoque tempore accepturus. Hæc hæcenus. Te diuina gratia commendo. Mense Iunio, Indiçt. 5.

Gratulor uobis, quod effugeritis Piratas in Chium

M. CRVSI ANNOTA.

Scripta est hæc Epistola anno 1576. Christi, seu 5711 mundi: quando Theodosius Zygomal. cum Nomophylace magna Ecclesiæ, Presbytero Sabbatiano, Exarchus in insulas emissus erat: nempe ad colligendas pecuniâs: de quibus τὸ χαράτζιον, tributum, Sultano persolueretur. Literis tunc hortari solet Patriarcha Antistites iudicialium, clericos, Politicosq; uiras, et plebeni: ab imbro et Lesbo, Rhodum et Carpathum usq; ut uelint contributione βοηθῆσαι τῶν μικτῶν παστῶν τῶν ἐπικλησιαστικῶν ταῖς βοηθείαις αὐτῶν, αὐτῶν καὶ μέχρι τῶν νῦν σωτηρημένων, καὶ τοσποῦτ' αὐτῶν τῶν κληρικῶν, ἰδὲν ἐξάρχαι potestatem quoq; habent à Patriarcha, τὸ ἀγῶν ποιῆσαι, καὶ ἀφορίζαι (priuandi dignitate Ecclesiastica, et excommunicandi) ἀνὸ λόγου αἰτίας: si quos, huiusmodi pœna dignos reppererint: sicut uicissim quoq; pœnitentes absoluenti. Autographū habebat ἐπιγραφὴν alia manu (credo D. Hieremias) cuius prima tantum uerba (festinanter enim scripta) legere poteram, hæc: τοῖς τιμίσις ἡμετέροις ἐξάρχαις.

Ecclesiæ Græcorum cōseruant tributa.

ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ.

COMMENDATIO STEPEM colligentis.

X.

1.

Τοῖς ἀπανταχῶς θεωροῦμενοι ἐλεήμονες καὶ φιλόπλοχοι χριστιανοὶ: ὅσοι τὸ τῶν ἱερῶν καὶ πολέων, καὶ οἱ τῆς κοσμικῆς πολιτείας καὶ τάξεως: χαίρετε ἐν χριστῷ τῷ Θεῷ. Δέξαθε καὶ τὸν παρόντα χριστιανὸν ἀντόνιον, ἐρχόμενον πρὸς ὑμᾶς ἐλέως καὶ βοηθείας ἐνεκα. Ταῦτα γὰρ τὸ παιδίον, τῆνομα Γεωργίου, μαθητὸν ὄντων πρὸς τὴν τεχνίτην

Qui ubi uis locorum estis, misericordes et benigni in pauperes Christiani: siue ordinis Ecclesiastici, siue secularis conditionis: saluete in Christo Deo. Accipite et hunc Christianū, Antonium nomine, opis à uestra charitate consequendæ causâ uenientem. Huius enim filius Georgius, opificium discens apud quē

Intercessio pro puero Christiano, λότρην 15. Ducασοῦ querence.

B 3 dam

χριστιανῶ, ἐφθονήθη καὶ ἐσυκοφαντήθη διὰ
τῶν πείσιν, καὶ ἐκινδύνωσε μεθ' ὅλων· καὶ μόλις
ἠλευθέρωθη μετὰ σιωδρομῆν ἰνῶν φιλοχρίστων
περὲς ἐνήθη ἢ ἐπ' αὐτῶν ἔξοδος καὶ ζημία Φλω
ρία ἰ.ε. Ἐπεὶ ἄν καὶ ἀμανάτη δὲ λίσκεται· μὴ
διωαμὲν τῶν γέροντ' ὅ, μὴ ἢ ἔχοντ' ὅ, πό
θεν πληρῶσαι αὐτῆ. Ἐπίδοτε ἔν αὐτῶν ἔλεημο
σιώλω καὶ βοηθήσατε τῶ Ἐπεὶ δὲ σεβείας κιν
δυνώσαται· ἵνα αὐτὸς μετὰ ἠλευθερωθῆι τελέ
ως· ὑμεῖς ἢ τῶν μισθῶν ἑκατονταπλασίονα ἀ
πολάβοιτε· ἐν χριστῶ ἰησοῦ, ὡς ἡ δόξα εἰς ὅσον
αἰῶνας, ἀμήν. μαρτίῳ Ἰνδ' ὅ β.
† ὁ μέγας οἰκονομὸς τῆς μεγάλης ἐκκλη
σίας.
† ὁ ἱεραξ, ὁ μέγας λογοθέτης τῆς μεγάλης
ἐκκλησίας.
† ὁ μέγας χαρτοφυλάξ τῆς μεγάλης ἐκ
κλησίας.
† ὁ ἀνδρέας, ὁ λογοθέτης τῆς μεγάλης ἐκ
κλησίας.
† ὁ ῥότωρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

dam Christianum, odio quodam et calumnia
propter Religionem infestatus, magno in pe
riculo fuit: ac vix intercessione liberatus est
aliquot Christianorum: ita ut deperdat mul
ta causa XV. Ducatos, promissione firma in
terposita: cum quidem senex non habeat, un
de satisfaciat. Date igitur ei elemosynam:
iuvate eum, qui pietatis gratia periculum
subijt, ut & ipse liberetur omnino: & vos ce
ntuplam mercedem recipiatis: gratia Christi
Iesu, cui gloria in omnia secula, amen.

Mense Martio, Indiēt. 2.
Magnus Oeconomus magnæ Ecclesiæ sub
scripsit.
Hierax, magnus magna Ecclesiæ Logo
theta.
Magnus Chartophylax magnæ Eccle
siæ.
Andreas, Logotheta magna Eccle
siæ.
Rhetor magna Ecclesiæ.

M. CRVSI ANNOTATIONES.

Existimo, inter puerum hunc, & aliquem Turcam, contentionem de veritate Religionis incidisse: & puerum, defendendæ Chramnæ fidei causa, inuectum acrius in Turcicâ impietate esse. Hinc, in periculum incidisse. I. o. cum de multa probabiliter interpretatus sum: cum nondum de singulis verbis mihi certò constaret. Puto sic: προξονίθη, conciliati sunt, seu impetrati, expense & multæ nomine, qua se liberaret: ἰς. ἄνρει: de quibus obligatio, seu fideiussio, ad Turcas facta sit. Rhetor, qui postremo loco subscripsit, est ὁ μινεὸς ῥότωρ γαβραῆ, Gabras nomine. Indiētio 2. ipsorum, coniungitur cum 1. 73. Christi anno.

Cum Tur
cis de fide
disputatio.

† ΜΙΚΑΗΛ, ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΠΑ
τριάρχης τῆς μεγάλης θεσπόλεως ἀν
τιοχείας, καὶ πάσης αἰα
πόλης.

MICHAEL, MISERICORDIA XI
Dei Patriarcha magnæ Theopo
leos, Antiochiæ, totius
Orientis.

Antiochiæ,
uel Dama
scd,

† Αγιώτατε δέασαται τῆς μεγάλης κωνσταν
τινυπόλεως, νέας ῥώμης, καὶ οἰκουμενικῆ πατρι
άρχης: ἀδελφε, καὶ συλλειτουργε τῆς ἡμῶν
μετρίότητος: δέομαι κυρίῳ τῶ θεῷ, τῶ ὑγαί
νιμ σε κατὰ τὸν δὲ πᾶν ἀνθρώπου, σὺ πᾶ
σι τῶν δὲ λογημὲν βε κληραμ: καὶ ἵπτι πᾶ
σι καλῶς ἔχην. ἰδοὺ τι, ἀγιώτατε, αὐτὸ εἰς τὸν
ὕμπερόν σε θρόνον, τρεῖς εἰς τῶν κωνσταντι
νυπόλιμ, δὲ λίσκεται εἰς χριστιανὸς ἀνθρώπος,
ὄνομα γεωργίου, ὃ τὸ ἐπίκλη ἀγιος, ἐκ πό
λεως παλαιῆς πάτρης, ἐκ τῆς πελοποννήσου
καὶ τζαγγαρικῶν τέχνη ἐπίσταται. Ἐχει καὶ
σύζυγον, καὶ τέκνα, ἐνθάδ' ἐν τῇ πόλει δαμα
σκῶ, ὅμως τῶν σήμερον εἶναι καλὰ, καὶ ὑγιάνην
θεῶν θέλοντος. Αὐτὸς, ὁ ἀνωθ' ἐν γεωργίος, ἐχει
ἰβ. χροῖνας: ὅπῃ δ' ἐν ἰδ' ἐ τῶν σύζυγον, καὶ τὰ
τέκνα αὐτῶ. λοιπὸν, δέασαται, πορῶεται ἔξω
οἴκῃ

Sanctissime Domine magna Constantini
urbis, nouæ Romæ, Patriarcha Oecumenice:
frater, & collega nostra mediocritatis: precor
à Deo, ut valeas & corpore, & animo, unâ
cum toto benedicto Clero tuo: ut q. in omnib.
bene sit uobis. Scito sanctissime, istuc in iurif
dictione Throni tui Constantinopolitana,
versari quendam professione Christianum,
nomine Georgium, cognomento Sanctum: è
Peloponnesi ciuitate prisicis Patris oriūdū,
artificio sutorem. Hic & uxorem, & liberos,
hic in urbe Damasco habet: qui & bona vale
tudine, diuinâ gratia, sunt: et bonâ hodie for
tuna uiuunt. Ipse verò Georgius, iam duo
decim annos abest: ex quo tempore, nec coniu
gem nec liberos, vidit. Quid aut agit? Ex
tra domum suam, Domine, vagatur, sicut illa
errans

Precatio
fausta.

Sutor Patrē
sis, Georgi
us annos 12
abfuit ab ux
ore & libe
ris, quos
Damasci ha
bet: uagans
nec curans
eos. Vide
proverb. 1
Lotum gu
stauit,

Luc. 15. οἶκος αὐτῶν, ὡς τὸ ἀπώλωδος καὶ πεπλανημένου
 παρθένου: καὶ δὲ ἐθυμήθη τὸ σὸν κρηρὸν τὰ τέκ-
 να αὐτῶν, καὶ τὴν σὺμβουλίαν: ἀλλὰ πλανήτων ἐνθε-
 κακίην ἀλλὰ ἐδὲ πρὸς ἑρώματος καὶ πόματος
 ὅσα ἔχει φροντίδα, ἕτε ἐνκοία πρὸς τὸ οἶκος αὐ-
 τῶν. Ἀρτί ἵ, ἀγιά τῶν, ἀντιβολῆμεν τὴν μεγίστην
 ἀγίωσιώλωσιν: νὰ ἐρωτήσης, νὰ τὸ εὐρησι καὶ νὰ
 ποιήσης, ὅση δὲ ὡαμιν, νὰ τὸ ἴπτιμῆσης, καὶ νὰ
 θετήσης, καὶ μὴ πῶς καὶ ἀκῆση, καὶ ἔλθῃ ἐν τῷ
 οἴκῳ αὐτῶν. Διότι ὅσα ἐν καλῶν, καὶ γαλίπῃ τῶ
 σὸν κρηρὸν καὶ ἑρόνον: ἀλλὰ ἐδὲ νὰ ἡτῶν καὶ ἀλλό-
 τρι: ὅ ἐξ ἡμῶν, τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
 Οὐ πῶ ἐποίει ἕτως, νὰ εὐρησῶν κρηρὸν πολλῶ
 ἐξῶ ἀπὸ τῶν οἴκῳ αὐτῶν. ἀλλὰ ἠθέλε ἔλθῃ εἰς τὸν
 οἶκῳ αὐτῶν. λοιπὸν ἀνάγκασον, νὰ ἔλθῃ καὶ εὐ-
 ρησι τῶν. εἰ καὶ ἀκῆση, ἡδὲ καλῶν. εἰ ἡ ἀλ-
 λῶς, καὶ δὲ σὺ ἀκῆση: ἀφόρισον αὐτὸν, καὶ
 ἔκκοψον αὐτὸν ἐκ τῶν οἴκῳ αὐτῶν, καὶ ἐκ τῆς γυ-
 ναικίης. Καὶ ποιήσον ἔλεος, ἀγίωτατε, πρὸς
 τὴν ἀνώθεμ, πρὸς θεσιν: καὶ ἀσένη Διὰ τὴν θε-
 ὄν, μὴ πῶς καὶ ἀκῆση. Καὶ ἕτως ποιήσον
 ἀντιβολῆμεν, καὶ μὴ ἀλλῶς, ἀμῶν. Ἐρρωσι
 ἕρρωσο ἐν κυρίῳ, ἀδελφὲ καὶ σὺ ἀδελφὲ γει-
 κα ὁ θεὸς ἔσαι μεθ' ὑμῶν καὶ ἡμῶν. Γραφὴ ὁ
 πρῶτος ὑγγελ. ὁ κύριος γεώργιος τῆς δαμα-
 σκῆ, σὺ τῆ ὁδῶν αὐτῶν, καὶ συμβία τῶ ἀνώ-
 θεμ γεώργιος, συμμάρτυρα τῶν κληρικῶν
 τῆς δαμασκῆ: παπὰ ἀζήζ, παπὰ φερζάλας,
 παπὰ ἰωσήφ, παπὰ αὐδ' ἐκυρήμ, καὶ παπὰ σὺ
 λεημάν, μαλιστα καὶ ὁ φέρων τὸ παρὸν πτῆ-
 κα, ὁ ἀρχὼν κύριος σὺ λεημάνης, αὐτὸς ἡδὲ
 ρη καλὰ: ὅπῃ ἔρχεται αὐτῶν, νὰ ἀγάλλῃ μπαρὰ
 τῆ τῶ πατριάρχῃ ἀντιοχείας. Αἱ δὲ ἀγία καὶ
 θεοπειθεῖς διχαὶ τῆς μεγάλης, σὺ ἀγίωσι-
 νης, εἴησαν εἰς ἡμῶν φυλακίηρον. τῶ π
 ἕτως. Ἰνδ' ἰκτίον. εἰ. ἰουνίω ιζ.

errans & perdita ovis: nec tāto tēpore ullam
 cogitationem, neq; liberorum, neq; uxoris, su-
 scipit: sed modò hic, modò illic, oberrat. Idem
 nec cibi, nec potitionis, curam habet: nec do-
 mus ei sua in mentem venit. Nūc itaq; sanctis-
 sime, suppliciter à maxima tua sanctitate pe-
 titimus: ut de ipso interrogas, an reperire pos-
 sis: & ut repertum, acerrimè obiurges, offic-
 cūq; admoncas: si fortè audiat te, domumq;
 suam redeat. Certè namq; bonum non est, i-
 psam à suis tantum temporis abesse. Quis
 nec illud prodest, ut alienus à nostro conuictus
 sit, qui rectè de Religione sentimus. Non fecit
 aliàs, nec ipse, nec alius facile, ita: ut longo tē-
 pore abessei domo sua: sed reuenire profectò
 domum volunt. Proinde da operam, quantum
 potes, si inuenieris ipsum, ut redeat. Qui si ob-
 temperauerit tibi: bene erit. Sin aliter fecerit,
 non audiens salutare admonitionem: eijce
 ipsum à sancto cœtu, separa ab uxore. Qua-
 sò, sanctissime, presta misericordia opus in-
 isto negotio: fiat id per Deum, si fortasse au-
 diat te. Fac ita, quaesumus, non aliter. V-
 tinam sic. Iterum iterumq; vale in Domino,
 frater & collega: sit deus vobiscum, et nobis
 cū: scribit Protosyngeles D. Georgius Dama-
 scicum consobrino sua, prædicti Georgij uxore:
 accedente testimonio Clericorum Dama-
 sci. sacerdotum scil. Azexa, & Pherzala. &
 Iosephi, & Audecyremi, ac Suleemanis. Ma-
 ximè uerò, qui has literas ad te affert, nobilis
 vir Suleemanis, ipse quoque negotium scit:
 qui istuc priuilegij Patriarchæ Antiochiæ cf-
 ferendi causa proficiscitur. Postremò pre-
 ces tuae sanctitatis, illa sancta Deoq; acceptæ,
 sint nobis propugnaculo & presidio. Scriptū
 7085. anno, Indiēl. 5. Iun. 17.

Ergo tu, Do-
mine, urgo
ipsum ut do-
mum redeat:
aut resis-
tentē excō-
municā.

Quia non
prodest ei, ita
ἀτιμωγίαν

Literæ & te-
stimonia a-
liorum, cū
huius Epi-
stolæ lato-
re.

Handwritten text in Greek script, likely a signature or a note related to the document.

Legitur: μιχαη λ, ελεω θεε πατριάρχης της μεγάλης ἀντιοχείας.

Michael misericordiā Dei Patriarcha magna urbis Antiochia.

M. CRYSII ANNOTAT.

Scripta est hæc Epistola 1376 .anno. Autographo extra, supra ceram albam chartula impressa erat: in qua...

Sigillū Antioch. Patriarchæ.

Patriarcha Michael.

Aethiopum lectæ.

Damascus hodierna.

Judæi ibi.

Antiochia.

Cæterum Antiochia, quasi tota deuastata est, pagos Turcarum habens, et unum pagum Christianorum: in quo una Ecclesia, et Christianorum domus LX. Patriarcha, Damasci habitat, habens unam Ecclesiam, et Christianas domos amplius C12.

† ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ, ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ πατριάρχης της ἀγίας πόλεως ιερουσαλήμ, καὶ πόσης παλαιστίνης.

SOPHRONIVS, MISERICORDIÀ DEI Patriarcha sanctæ ciuitatis Hierosolymæ, omnisq; Palæstinæ.

XII. Hierosolyma.

† Τιμώτατε καὶ ὀρθοδόξωτατε κύριε μακαρίη: καὶ πέτανε, καὶ ἐπίτροπε, καὶ κατὰ πνεύμα ἀγαπήτε ἡμῶν μετριοτήτ... Χαελες εἴη ὑμῶν, εἰρήνη, καὶ ελεω, καὶ εὐχὴ θεε παντοκράτορος: καὶ εὐχὴ τῆς ἀγίας καὶ ζωοδόχου Παναγίας, καὶ τῆς ἡμῶν μετριοτήτος, Δυχῆ, καὶ δολογίας, καὶ συγχώρησις. Εὐχομαι τῷ θεῷ, τῷ ὑγιαίνοντι σε, ὡς ποθεῖς, εἰς ἐτῶν πολλῶν πειόδης. Καὶ πάντας εἶναι τῷ οἴκῳ σε εὐχομαι, καὶ δολογῶν: καὶ ἔσωσαν καὶ αὐτοὶ δολογημένοι μετὰ σοῦ. Κύριε ὁ θεός μου, τίκνε με, δολογήσει τὸ ὑπεράρχοντά σε: τὸ εἶσωθεν δέ, καὶ τὸ εἴσωθεν, ὡς τὸ ἰωβ τὰ δ' ἀπερῆ. Πλὴν αὐτόθι: δότος ἐλνομεν εἶναι ἡμετέρας μοναχῶν: τὸν τε ὁσιώτατον ἱερομοναχὸν καὶ πνευματικῶν, κύριον Διονυσίου, καὶ τὸν Γερασίμου: καὶ δ' ἔξω εἶναι ἀσμοὶν: καὶ σὺνδρομὴν πῶς αὐτῶν ποίησον, εἰς ὅσους ὑπερέσεις σου ἀγαγ-

Honoratissime et piissime D. Manuel: Dux, et Præfekte, et secundum spiritum dilecte mediocritatis nostræ fili: gratia vobis sit, pax, et misericordia, à Deo omnipotentem nec non à sancto, et uiuentis Dei receptaculo, sepulchro: à nostrâ denique mediocritate, precatio, benedictio, et indulgentia. Opto à Deo, ut ex sententia valeas, idq; ad multos annos vertentes. Sed et omnibus tuis domesticis bene precor, ac benedico: ipsiq; adeo sint tecum benedicti. Dominus Deus meus, fili mi, bene prosperet tua omnia: tum interna, tum externa, qualis altera fortuna Iobi fuit. Ceterum hinc istuc Monachos nostros mittimus: sacratissimum Hieromonachum et Pneumaticum, D. Dionysium, unâ cum Gerasimo. Eos tu benignè excipe: eisq; operam naua in omnibus illis, quæ ad te referent

Benedictio Patriarchica huic Manuelo.

Monachos, quos ad eum propter necessaria negotia mittit, ei commendat.

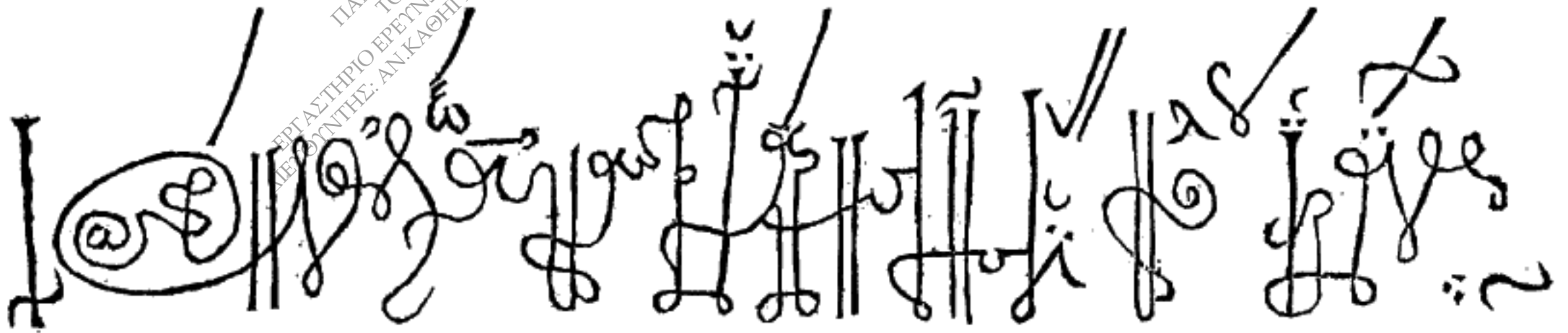
ἀναγγέλλω: ὅτι ἔχομεν ἀνάγκη μεγάλη. Καὶ μάλιτα ἐγράψαμεν καὶ τὸ ὄνομα τῆς αὐθεντίας σου, εἰς τὴν ἀγίον καὶ ζωὴν ὁχρον τῆς κυρίας καὶ θεῶν. Καὶ μνημονώσασθε αἰεὶ καὶ διαπαντός εἰς τὰς ἱεράς ἀκολουθίας, ὡς κλήτορες τῆς χάριτος ἀναστάσεως. Καὶ ἐνθυμήσασθε πάντοτε, ναμὲν ὁκλήσει τὸ μνημόσυμον ἀπὸ τῶν ἀγίων πόλιμ ἱερῶν σαλήμ: ὅπως ἐπελεπάτησε μὲν ὁ κύριος ἡμῶν ἰησῦς χριστὸς: τὴν ἀσκήχαις τῶν θεῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν δόχῃ, καὶ δόλογία, καὶ ἡ συγχώρησις, εἰ μεθ' ὑμῶν, ἀμὲν.

ferent: Laboramus enim magna necessitate. Scripsimus uero nomen Diuinationis tue ad sanctum uiui Dei ac Domini monumentum. Memor tu in omne tempus mane sacrarum, ut inter sese consequuntur, religionum & ceremoniarum: tanquam resurrectionis Christi possessor. Cogita perpetuò, ne memoria tua tuaque, recedat à S. ciuitate Hierosolyma: in qua uersatus est Dominus noster Iesus Christus. Nunc age, gratia Dei, nostraque, precatio, benedictio, ueniatur, concessio, uobiscum sit, amen.

Ad cōstāntiā pietatis eēt horratur.

Legitur: σωφρόνι, ἐλέω θεῶν πατριάρχης τῆς ἀγίας πόλεως ἱεροσολύμων.

Saphronius, misericordiā Dei Patriarcha S. ciuitatis Hierosolymorum.

M. CRVSI ANNOTAT.

In externa Autographi pagina, sigillum rubrae cerae erat, nullā chartula super impressa. In sigillo, ἀμυδρὸν ἱερὸν conspiciebatur ad dextram aliquis, se infucians, et tanquam manu sinistra sum porrigens alicui, uelut ἐ sepulchro supplices ad eum manus tendenti: à tergo cuius, tanquam petra eminens, habens in summo arbusta. À tergo uerò tendentis manum, diuæ aliæ personæ. In circuitu uerò huius imaginis totius, uerba hæc, talibus literis. Ἡ ἀνάστασις τῆς κυρίας ἡμῶν ἰησῦ χριστῆ τῆς ἀγίας πόλεως ἱεροσολύμων. Extra quoque hæc, ἐπιγραφή. τῆς τιμοτάτης κυρίας μαρουῆλ καὶ ἐπίτροπε, ἐντίμως διοθήτω, ἐξ ἱεροσολύμων εἰς τὴν πόλιν τὸ ἱερὸν σαλήμ. Fortassis est Ascalon. Cæterum Hierosol. Patriarcha. XV. Ecclesias intra eam urbem habet. Ibi etiam Gersemani ubi S. Mariæ uirginis sepulchrum.

Sigillum huius epistolæ Epigraphæ: Hierosol. Patriarcha.

ΔΟΘΕΙΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΧΗΡΑΣ τῆς κυρίας θεοδόσις, τῆς νοταρίας τῆς μεγάλης ἐκκλησίας.

DE TVR IN MANVS D. THEODOSII, Notarij magnæ Ecclesiæ.

XIII. Gregorij Prusaensis Epistola.

Τῆς ἀγιᾶ προτονοταρίας τῆς τῆς θεῶν μεγάλης ἐκκλησίας, κύριε θεοδόσιε, χεῖρε ἐν κυρίω: καὶ ὑγιάνεις μετὰ πάσῶν σου τῶν οἰκῶν. ὑγιάνομεν καὶ ἡμεῖς ἕως ἀρτι διδύχαστος ἀγίωμι: πάλιν με πολλὰς πειρασμὸς καὶ κέσμος. Τὸ θεῶν μαρτυρῶν ἐλάβαμεν: καὶ θεῶν ἀφισμας ὄγια μερικὰ καὶ κάσανα καὶ ῥώδια καὶ ἐλνωμέσας μερικὰ καὶ κάσανα καὶ ῥώδια. Καὶ νατὰ μύρασεται μετὰ μέγαμ λογοθετῶν, καὶ μετὰ δικαιοφύλακα: καὶ ἐνθυμῆσθε καὶ τῆς μεγάλης ῥίτρο. Πλὴν διὰ τὰ βλατῆα, ὅπως ὄροτες, τὰ ἐλνω ὁ τῆς βῆσα τῆς ἐλεπῆς. Καὶ ἐλνω τὸ χαράτ ζιόμυς τῆς δεσποτικής, τῶν οἰκμικῶν, τῆς δόδομης ἰνδικτιώνος. πάλιν τῆς ὄδομης παρακαλῶμεν τῆς δεσπο-

Sancte Protonotarie magnæ Dei Ecclesiæ, D. Theodosi, saluē in Domino: & valde cum tota tua domo. Valemus & nos adhuc precibus uestris sanctis: uerumtamen inter multas tentationes, quas nobis mundus facessit. Epistolam tuam accepimus: in qua scribis nobis, de aliquot castancis & rosis mittendis: quod sanè utrumq; genus uobis mittimus. Sed disuidctis cum magno Logotheta, & cum Dicaophylace: cogitabitis etiam de magno Rhetore. Verum ad sericam uestram quod attinet, quæ mitti mandasti: eam mittit Terbesa Tzelepes. Mitto ego tributū quod debes, Domino nostro Oecumenico, de 7. Indiēt sed de 8. rogatus Dominū nostrū, ut dilationē aliq̄ solū.

Salutatio.

Mitto fructus.

Et tributū unius anni.

δεσπότιω μας, να καρτηρήσει: ὅτι, ὁ θεὸς το-
γινώσκει, καὶ αὐτὰ τὰ ἄσπρα ἴδιανικὰ τὰ ἐ-
πέρα. Πλὴν γινώσκουσι, τὸ βλατίου τὸ κόκη
νον ἔχει βαπτιστὸν ἄσπρα ζ. τὸ δ' ἄλλου, ἄ-
σπρα λ. Καὶ ἄλλου ἢ τι ὠρίσεται, θεάφεται
μας. Ἄλλου ἔχι, καὶ ἐν κυρίῳ ἔζεται. Στέλλω
σας κὲ λιμονικὰς.

† παπεινὸς μετροπολίτης θεηγό-
ρι Ⓞ πρῆσσης.

solutioni indulgeat. Nam Deum testor, me-
pecuniam quam in presentia mitto, mutuum
sumpsisse. Illud scias velim, pannum sericum
nomine impetura constare Aspris LX. alterū
vero, Aspris XXX. Quod si quid aliud effici
vobis uultis, scribite nobis. Præterea nihil
nunc restat. Valete ergo in Domino.
Mitto uobis etiam 6. Lemonia.

Humilis Metropolita Prusa,
Gregorius.

M. CRVSI ANNOTAT.

In Epistolis talibus, retineo prudens uitiosam Græcorum orthographiam. Ideo nemo offendatur. M. Logo Græciæ mi-
theta, est Hierax: Dicæophylax. Sabbatius: M. Rhetor, Ioan. Zygomalas. Septima Indictio, cum anno 1578. seria,
concurrit. Vbi sibi multum uexationis accidere, et de mutuo sumpta tributi causa pecunia dicit: uidemus pau-
peritatem et miseriam hodiernæ Ecclesiæ Græcæ, a Barbaris seruitute oppressæ, et exhaustæ. ἄμμι δ' αἰχρί-
στος ἐλευθεροῦ ἡμᾶς: οὐ τ' ἐναγγελίᾳ λαβαροῦ διδασχῶν οὐκ ἔνοισ. Pruseus Antistes, hodie 40. Ecclesias habet.

XIII.
Antonij, Mi-
tylenis.

10. Ἰ Γ Ω Ε Ν Τ Ι Μ Ω Τ Α Τ Ω Α Γ Ι Ω
πρωτονοτάριω τῆς μεγάλης ἐκκλη-
σίας, κυρίῳ θεοδοσίῳ τῷ ζηγο-
μαλᾷ, τιμίως ἐν γρη-
ελθείη.

HONORANDO ET SANCTO
Protonotario M. Ecclesiæ, D. Theo-
dosio Zygomalæ, reuerenter in
manu ponatur.

† Τιμιώτατε καὶ λογιώτατε, ἄγιε πρωτονο-
τάριε τῆς τῆς χριστοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, κύ-
ριε θεοδώσει, χαίροις ἐν χριστῷ καὶ ὑγιαῖνοις,
ὡς αὐτὸς θεῶ εὐξαίω. Ἰδῆ, σὺν θεῷ ἀγίῳ
σέλῳ μεν πρὸς ὑμᾶς: ναμίως θεάφεται ἐνα-
γέμιαν ἁποφασησικῶν. Καὶ ἰδῆ, σὺν ἡ-
μῶν, καὶ κατέλαβε ἀπὸ τῶν θεάφεται τῆς πρῶ-
τω μητροφάνει. Ὁμως ἐμοῖς εἰς τὴν αὐφθην-
τία σὺν τῶν σέλῳ μεν: καὶ ἐσοῖ πίησιν τὸ κάλι-
ον. Καὶ τὸ θεάφεται ἄς εἶναι ἐξ αὐτῶν θεμ ἀπὸ
φασιωμείων: ὅτι ἐδῶ δ' ἐμ πίθηνται τὸν ἀρχιε-
ρέων. Καὶ ὡσαύτ' εἶναι ἀπ' αὐτῶν ἀποφασμείων
δ' ἐμ ἔχου να εὐραμὶ πρὸ ψίαμ πὶ κατὰ τῆς ἀρχιε-
ρέως, ὁρσοὶ ἐπίσασαι. Δοιπὼν ἀντιβολῆμεν ὑ-
μῶν, ναμίως κάμεις τῆς τὴν τὴν καλωσύλωι:
καὶ ἐμοῖς πάλην δ' ἐλικῶς να ἐμμεθεμ, τὰ ἀπὸ τῆς
χρῆ, καὶ εἰς τὰ ἐξῆς. Καὶ τὸ σὺν κάμα χρεία: θεά-
φεται ἡμῶν, να σὲ δ' ἐλδύσωμεν ἀόκνωσ. Ἄλλῶν ἔ-
χι διατῆς ὥρας. ὁ ἴ θεὸς εὐ εἰρήνης ἐσθαῖ μεθ' ὑ-
μῶν. ἐν μηνὶ ὀκτωβρίῳ λα. ἰν. ζ. ἐν μιτυλήνη.

Honorabilis ac doctissime, sancte Protono-
tarie magnæ Christi Ecclesiæ, D. Theodosi,
salue per Christum: et ita uale, ut ipse à Deo
optares. Ecce Deo dante mittimus istuc: ut no-
bis scribatis quãdam definitiuã sententiã. Ad
quã rē aspice argumentū, et sume sententiã, è
Scripto superioris Patriarchæ Metropha-
nis. Ideo D. tuæ nos id mittimus: tu fac, quàm
poteris optime. Et ita, Scriptum istinc pro-
deat: quia non parenti hic Pontifici nostro. Sed
si istic compositum fuerit: non poterunt suspi-
cionem inuenire ullam aduersus Pontificem,
quem nosci. Proinde uehementer uos oramus,
ut nobis præsteris hoc officij. Tunc nos uicif-
sim inferuire uobis parati erimus, non modo
nunc, sed posthac etiam. Quicquid denique
tibi opus fuerit: nobis significa: inferuiemus
promptè. Aliud in presentia, nihil. Deus
itaque pacis dator, uobis eum sit. Data
mensis Octobr. die ultimo, Indict. 7. Mity-
lene.

Scriptit eu-
iusdam pe-
titio.

Pontifici
autoritas a-
pud suos
cõcilianda.

Gratitudi-
nis promif-
sio.

† σὸς ἀδελφὸς κατὰ πάντα, αὐτώνιος,
καὶ ἀρχῶν τῶν ἐκκλησιῶν
μιτυλήνης.

Tuus ad omnia paratus frater, Anto-
nius, Ecclesiarum Lesbi præfektus.

M. CRVSI ANNOTATIONES.

Scripta est hæc, 1578. anno, Mitylena (inquit Belon, lib. 2. cap. 7. maxima ciuitatum Lesbi est: et ab ea, totè

E. Γ. Δ. τῆς Κ. τ. Π.
IQANNINA 2008

toti insula nomen impositum. Eam ciuitatem incolunt Turcæ: sed qui foris habitant, colentes agros & vineas, plerique Græci sunt. Obiacet Phrygum regioni Lesbos, insula ualde fertilis. Equi ibi fortes, humiles, bene compacti. Vinum Lesbium, Constantinopoli gratum est, & ualde clarum. Sed ut meliore etiam colore sit: ebuli semen iniicitur, ex Iudeorum admonitione. Chium, & aliarum Cycladum, uinum, non tanti Constantinopoli uenditur, quanti Lesbium. Ad Iconem huius ins. Venetijs excusant, annotatum est: illam esse montosam, feris bestijs plenam: ornata cypressis, pinis, & ficibus: ambitu 160. miliarium, interuallo à Chio miliar. 50.

Mitylenæ, & Lesbos.

εε.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΟΝ.

TESTIMONIUM, DISCEDENTI XV. Rhodo. ti datum.

† Επειδή περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀκόσμητοῦ καὶ λόγου, καὶ τῆ το μετὰ τῶν ἄλλων πάντων ἐθεώσαμεν: ὅπως οὐ εἰς ἀλλοδαπὰς τόπους ᾤσθαι γενόμενος ἱερεὺς, μὴ δέχεσθαι ἀπόσυρατικὰ ἡράματα (τῆς γὰρ, καὶ οὐ δέχομενος αὐτῶν, ὁ ἱερεὺς κανὼν καθ' ἀπὸστασιν). Διὰ τῆ το καὶ ὁ παρὸν κύριος νικόλαος, ἱερεὺς, μετ' ἡμῶν αὐξήσονται, καὶ καλῶς ἀνατραφείας: ἀναστὰς εἰς ἡμᾶς, περὶ τῆ το ἀπὸστασιν: βεβλόμενος ᾤσθαι γενέσθαι ἐν τοῖς μέρεσιν κωνσταντινουπόλεως. Τῆ το χάρις καὶ ἡμῶν, ὡς εἶδαμεν, αὐτῶν μαρτυρήσονται: ὅπως εἰρηνικῶς ἀφ' ἡμῶν ἐξερχόμενος. Καὶ μὴ δέ τις αὐτῶν ἐνοχλήσεται: ἀλλ' ἔχει αὐτῶν ἀπαρεμπόδιον, πᾶσαι ἐργασίαι τῆς ἱερατικῆς τάξεως. Καὶ αὐτὸς δὲ ἀμέμητιως πολιτεύσεται.

Quoniam in Ecclesiastica nostra ordinatione, inter alia hoc etiam precipitur: Sacerdotes, qui in extera loca proficiantur, non esse sine commendatitijs literis recipiendos (hosce namque, & eorum susceptores, Sacerdotalis canon reprehendit) idcirco hic quoque D. Nicolaus, professione Sacerdos, apud nos à puero honestè educatus: nos accedens, testimonium huius rei petiuit: in animo habens, in partes Constantinopoleos proficisci. Quapropter nos, quibus uita eius nota est, ei honestum testimonium damus: bona pace nostra hinc discessisse. Nemo igitur ei molestus sit: sed ipsum sine impedimento suas sacris operari. Ipse etiam ita se gerat, ut ne in reprehensionem incurrat.

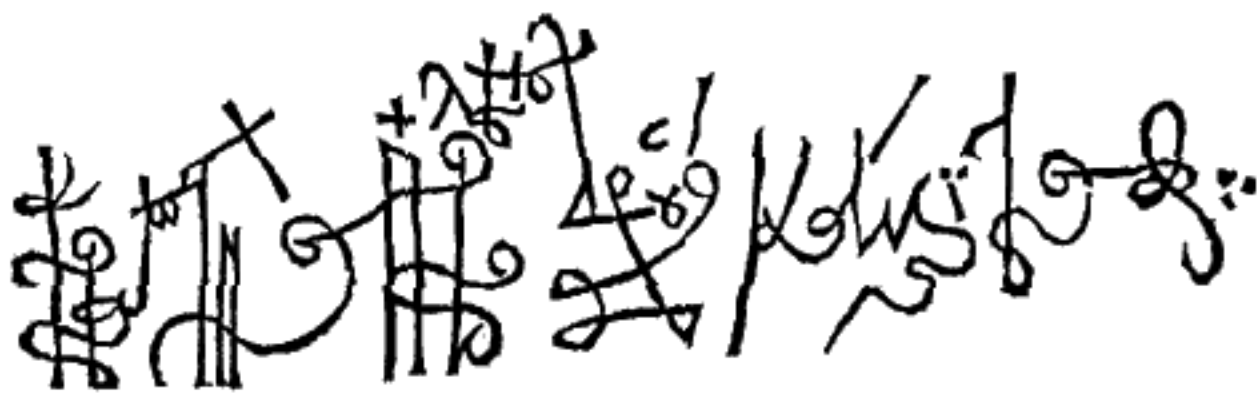
Commendatur Rhodo discens, Nic. Sacerdos.

Εν μηνὶ νοεμβρίῳ, ἰν. ζ'.

Mense Nouembri, Indiotion. 7.

Legitur, † ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης ῥόδου, κάλλις.

Humilis Metropolitæ Rhodi, Callistus.

M. CRVSI ANNOTAT.

Hoc testimonium, etiam 78. anno Christi scriptum est. Inscriptio Autographi erat extra, ἀπολυτικῶν τῶν ῥόδου. id est, Rhodij Antistitis dimissoriū. ὁ ῥόδου, s. μητροπολίτης, dat hoc discedenti testimonium. Ita quoque gradus Scholastici, non tituli uane gloriationis sunt: sed ἀπολυτικὰ, s. συστατικὰ σύμβολα: testimonia, que dantur iudeo: ut, quocumque aliquem Deus duxerit; illis hominibus, à quibus recipiunt, initio statim significatio datur, eum aptum esse ad docendum, aut professionem suam exercendam. Ergo diligenter discendo contendere ad tales honores, est, probare studia sua præceptoribus suis: & honestum ab eis ad alios testimonium, uita & studiorum, conari impetrare; non autem his titulis superbire, & alios præ se contemnere. Rhodios (τῶν κωνσταντινουπόλεως νήσων) Antistiti, subsunt Episcopi, Samius, Parius, & alij.

Honores Scholastici.

† ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΗΜΩΝ
15'. αὐθέντι καὶ δ'εσπότη, καὶ οἰκουμενικῷ
πατριάρχῃ, κωνσταντινῆ πόλε-
ως, καὶ ῥωμῆς νέας.

SANCTISSIMO NOSTRO ^{XVI}
Domino, Patriarchæ Oecumenico
Constantinopoleos, nouæ
Romæ.

Τὴν πρεπῆσαν μετανοίαν ποιῶ, ὡς δ'εἶ τω
Φιλοσόφῳ μα πατρί. Ἰδοὶ ἔμ, δ'εσποτά μῃ,
ὅτι ὡδ'ε ὑπάρχει σταυροπήγιον ἐν τῇ σῆς πα-
ναγιότητι. ὅπερ ἀκύνει, καμμιρίδιου. καὶ
ὁ παπῆς Ἰάκωβος τῆ κωνσταντῆ, καὶ ὁ παπῆς
αὐτῶνι, καὶ ὁ ἀδελφός αὐτῶ, ὅς ὑπάρχει
πρωτόγερ, καὶ ἄλλοι πινές, βέλον Ἰδίοποιή
θῆναι τὰ ἴα σταυροπηγία πρᾶγματῶ. Καὶ δ'έο
μαί σε, ἵνα μὴ τιμίῃ σε θράμματῶς παιδ' ὄ-
σεις τύτῶς: ὡς κελεύει ἡ παναγιότης σε. ἴσως
αὐτῆσονταὶ τὰ ἴα σταυροπηγία πρᾶγματῶ ἐν ἴῳ
τόπῳ αὐτῶν: ὅτι ἡμᾶς μερόλως καταφρονῆ-
σιν: καὶ ἐμβάζω ἐς ἡμᾶς ἐξωτερικῶς: καὶ τῆ
τῶς ἡμῆς ἔφερομεν: ὅτι ἐν σῆς ὑπάρχει ὁ
τόπ' ἡμῶν: καὶ αὐτοὶ πρῶσωπῶν ἱερέων φορῶ-
σι. Εργα ἡ ἀτοπα, ἀπερ σὺκ' ἐξέσι τοῖς ἱερεῦσιν
ποικίρ. Καὶ αἱ παναγίαι σε ὄχλα ἐήσαν καὶ
μεθ' ἡμῶν. Μὲν δ'εκεμβρίῳ.

Decentem exhibeo reuerentiam, sicut con-
uenit amantiſſimo meo Patri. Scito, Domine
mi, hic esse stauropegium quoddam S. tue,
nomine Cammiridium. Sacerdotes autem,
Iacobum Constantæ, & Antonium, unâ cū
fratre suo, qui Protogerus est, & alios non-
nullos, sibi res illius stauropegij vendicare
velle. Peto itaque à te, ut aliquo reuerendo
Scripto coerceas homines, pro auctoritate S.
tue. Fortassis hoc modo bona stauropegij man-
serint in suo loco. Nam ad nos quod attinet:
ex alto ab ipsis despiciuntur: qui etiam extra-
neos nobis superinducunt, nobis non feren-
dos: quod angustior sit, quam n̄ eos toleret,
locus noster: ipsiq; personam Sacerdotum ge-
rant. Hæc autem, quæ ab ipsis sunt, absurda
sunt, nec ferenda in Sacerdotibus. Precibus
tuis sanctis, quaſo, nos quoque simus commē-
dati. Mense Decembri.

Quidam Sa-
cerdotes
tuo hic stau-
ropegio ab-
utuntur.

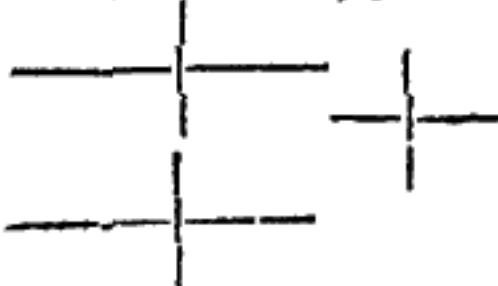
Eus coerce.

† ταπεινὸς μητροπολίτης ῥόδ' ἔ,
κάλλιστος.

Humilis Metropolita Rhodi,
Callistus,

M. CRVSI ANNOTAT.

Extrinfecus in Autographo, oblonga charta descripto, nulla ἐπιγραφή ἐστ: sed tantum tres cruces, hoc modo:

Ibi ab amico, mihi annotatum: ἀπὸ ῥόδ' ἔ. ὅτι πρὸς πατριάρχῃ γράφουσι, σταυ-
ρῶν τύπῶς ἐπιγράφουσι συνοῖθαι. Quando ad Patriarcham Rhodius Antistes
scribit: crucis figuras inscribere solet. Quid est σταυροπήγιον: πατριάρχῃ μο-
ναστήριον, πλὴν κείμενον ἐν ἄλλῃ ἐπαρχίᾳ: ὡς, ἐν ναυπλίῳ, ἀθήναις, ἢ ἀλαξῆ.
Patriarcha monasterium, sed in alieno territorio situm: ut, Nauplij, Athenis,
aut alibi. Ad uerbum Latine, Crucifigium. Differunt inter se Ecclesia οὐρα-
νή ἐν σταυροπηγίᾳ: ὅτι οὐρανή μόν, ἢ ἐν μητροπολίτῃ ἢ ἐν ἐπισκοπῇ: σταυροπηγίᾳ δέ, ἢ ὁ πατριάρ-
χης, οὐρανή (intralimitanea) quam Metropolitæ administrant: σταυροπηγίᾳ (crucifigiata) quam Patriarcha,
πρωτόγερ, nomen dignitatis, tanquam primus inter senes.

Cruces
Rhodiæ.

Staurope-
gium.

† ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΗΜΩΝ ΑΥΘΕΝΤΑ ΚΑΙ Δ'ΕΣΠΟΤΗ, ΚΑΙ
οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ κωνσταντινῆ πόλεως καὶ
ῥωμῆς νέας: τὴν δ' ὀφειλομένην μετανοίαν
νέμω ἴῳ φιλοσόφῳ μα πατρί. Ἰνῶθι ἔμ, ὡ θεία
καὶ ἱερὰ κεφαλή: ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μητροπόλι
ῥόδ' ἔ, ἐν ἴῳ αὐτῇ νήσῳ, ὑπάρχει ναὸς Ἰαρχαγ-
γέλου μιχαήλ, καλεσμένη καμμιρίδιου: καὶ ἐν
σταυροπήγιον τῆ παναγιότης σε. Ἐπηρεχῆ ἡ ἐν
ἴῳ αὐτῷ σταυροπηγίῳ ὁ νῦν θεολόγος πνδ
μαπικός, ὅς γηραιὸς ὑπάρχει: καὶ ἐζημίωνε τὸ
αὐτὸ σταυροπήγιον: καὶ σὺκ' ἐφερομ' εἶναι τοῖς
τη ζημία: καὶ ἄλλοι αὐτ' αὐτῶ ἐσῶσαι ἴσως
πρὸς καταρτισμὸν καὶ ὠφέλειαν. Αὐτὸς δ' ἐ
σὺκ' ἔα πινὰ εἰσελθεῖν ἡσῶ, καὶ σὺκ' πάντα
ἐδίωκε.

Sanctissime noster Domine, Oecumenice
Constantinopoleos (nouæ Romæ) Patriarcha:
reuerentiam tibi, tanquam patri meo indula-
gentissimo, debitam præsto. Notum tibi sit, ὁ
diuinum & sacrum caput: in Metropoleos
nostræ Rhodi insula, esse templum Archang-
gelo Michaeli sacrum, nomine Camari-
dium: idq; Stauropegium S. tue esse. Fuit in-
bi diu quidam, qui adhuc inhabitat, Pneu-
maticus, iam senex: qui damnatum eidem Stau-
ropegio dedit. Quod cū ego nō ferrē: sed aliū
p̄ ipso ibi cōstituerē, instaurationis causa uti-
liter uellē: ille neminē ingredi sinebat, sed oēs
repelle-

Templum.
S. Michaelis
in ins. Rhe-
do.

A seno im-
probè ha-
ctenus re-
tentum.

XVII

EIVSDEM.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

εδίωκε. Νῦν δ' ἐ ἀφορᾷ εἰς θάνατον: καὶ ἰδίᾳ βε-
λῆ τῶ γηραιῶ, θέλοι ἵνα ἐμβῆναι ἄλλ' αὐτ'
αὐτῶ. Τα δ' ἐ πράγματα τῶ σταυροπηγίᾳ ἰδιο-
ποιῶντων πολλοὶ ἐκ τῆ χώρας ἐκείνης: ἐν ἧ περ τὸ
σταυροπηγίου δοκίμιαται: παροφασίζόμενοι, ὅτι
ἔτοι ἠγόρευσαν αὐτῶ ὑπὸ Ἐλιγιστίζιδοὶ ψῆ-
δοντα. Ἐνεκὰ τῶτα ἀναφορᾷ σοι ποιῶ, πάτερ
ἡμῶν: εἰ κελεύεις διὰ τῶν θράμματα ἔσθ, σθ,
παιδ' ὄσης ἑστ' ἀρπάζοντες, καὶ ἄλλοτε ἰν-
τας τῶ ναῶ, καὶ ἰδιοποιῶνται. Ἴσως αὖ Ἰππικρέψω
σιμ εἰς τὸν τόπον αὐτῶν: καὶ ὁ ναὸς ὡς περ εἰπῶν
ἔχει: καὶ ἡ παναγιότης σθ, τὸ σὺ μνημόστυον
καὶ ἀντύχοι, καὶ ἐγὼ λαμβάνειν τὸ φλαβερικαὶ
ἐτ' αὐτῆς παναγιότης σθ. Καὶ αὖ παναγιῶν
σθ διχῶ εἶησαν μεθ' ἡμῶν. Νοεβελίω.

† ὁ παπαινὸς μητροπολίτης ῥόδου,
Καλλιστῶ.

repellebat. Nunc idem morti vicinus est: pri-
uatoq; consilio senis, alius intrare in locum e-
ius conatur. Res ipsas Stauropegij, suas ven-
dicant multi ex illo loco, id quod id Monasteri-
um est: pretesentes, se emisse eas ab Heligia-
re: sed mentiuntur. Quapropter hac ad S.
tuam referre volui, optime pater: si forte sa-
cro aliquo Rescripto compescere velis illos ra-
ptores: res, quæ Templi sunt, ab eo ad se alie-
nantes. Ita fortasse fiet: ut suum locū reuer-
tantur: Temploq; suus decor constet. Ἐσθ' ἁγι-
tati tuæ, suā memoria: nobis quoq; facultas
quotannis inde accipiendi Sanctitati tuæ Du-
cati. Bene valeat eadē S. tua: quæ nos in pre-
cibus suis commendatos habeat.

Humilis Metropolita Rhodi,
Callistus.

Id à multis
arte tēatur

Ab his tu,
Domine,
ius tuū uin-
d ci.

M. CRVSI ANNOTATIONES.

In extera huius Epistolæ superficie itidem, ut in precedente, cruces tres sunt. De eiusdē stauropegij iure hic
agitur. Picturæ Rhodi, Venetijs editæ, hæc uerba alic. It. sunt. Rhodi, insula & citrà memorabile: &
piu di tutte le altre nobile, per li superbi edificij, & antiquissime torre in essa: abèche dal-
li terræ moti ruinati siano. Era già albergo di molti Signori di l' Asia: & nel mezzo erati il
colosso del Sole altissimo: vel petto del quale vn' Specchio iaceua: doue dentro tutte le
naui, che di Egitto ueniūano, si vedeuano. Qual insula lo anno 1521. fu da Turchi presa,
alla Religione di S Zuane di Ierusalé. Et ditta insula è posta nel mare mediterraneo, lon-
gi da Scarpanto mill. 60. di Alexandria 550. di l' Asia 40. di Cipro 300. Tiene di circuito dit-
ta insula mill. 150. in circa, & fertilissima. Hoc est. breuiter: Rhodus, in ins. Ἐ ciuitas. nobilior cæteris
est insulis, magnificentia domorum, Ἐ antiquitate turrium: licet terræ motibus prostratæ iaceant. Domicilium
quondam Regum Aſiæ. In eius medico, Colossus Solis erat altissimus: in cuius pectore, speculum: in quo naues,
quæcumq; ex Aegypto ueniunt, conspiciebantur. Eam Turcæ ceperunt 1522. erept. an Ioannitis militibus. Di-
stans à Carpatho mill. 60. ab Alexandria 550. ab Asia 40. à Cipro 300. Anbitus eius est 150. mill. Ἐ est
fertilissima.

Rhodus inf.
& ciuitas.

Colossus
Solis.
Ex inf. Pat-
mo.

ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΚΑΙ ΟΙ-
κουμενικῶ πατριάρχῃ, κυρίαι ἱερεμίας,
τῆς Κωνσταντινῆ πόλεως νέας ῥω-
μης, δ' οθείη ἐντίμως.

SANCTISSIMO ET OECU-
menico Patriarchæ, D. Hieremiæ, Cō-
stantinopol. nouæ Romæ, de-
tur reuerenter.

† Παναγιώτατῶ καὶ οἰκουμενικῆ πατριάρχα
τῆς Κωνσταντινῆ πόλεως, νέας ῥώμης, ἡμῶν δ' ἐ
αὐθ' ἄντα καὶ δ' ἔσσοτα: ἡμεῖς δ' ἐ τῆς ἱερᾶς καὶ
βασιλικῆς μονῆς τῶ ἁγίου ἀποστόλου καὶ διαγγε-
λιῶ ἰωάννου τῶ θεολόγου, ἱερομόναχοι καὶ μον-
ναχοὶ, τῶν προσήκοντων μετάνοις ποιῶμεν τῆς
σῆς παναγιωτάτω, τῶν τῶν ἡμῶν ἐλάβασμεν
γραφῶν, περὶ τῆς ὑποθέσεως τῶ ἀποικομῶν
μητροπολίτη βενιαμίν. ἐδ' ὡ ἤλθεν ὁ κύριος ἰω-
άννης Ἐδ' ἡμῆρις Ἐναξιώτης: καὶ ἐλάβεν φλα-
βρία ἐβ' ὀμῆκοντα διὰ τῶ ἱερῶν τῶν ὑποθέσει: καὶ
ἄλλα πράγματα, ἵσα ὑπ' ἡχοῦ ἐκ τῶ μητροπο-
λίτης εἰς τὰ χεῖρα τῆς ζωῆς, ἐλάβεν αὐτῶ: καὶ
ἐποιήσαν γραφᾶς, καὶ ἐσιτάθησαν μετ' τῶ μονα-
στηρία,

Sanctissime Ἐ Oecumenice Patriarcha
Constantinopolæos, noua Roma, Domine no-
ster colende nos sacri Ἐ Regij Monasterij
S. Apostoli Ἐ Evangelistæ Ioannis Theolo-
gi, Hieromonachi, Ἐ Monachi, Sanctitati
tuæ reuerentiam, quæ debetur, exhibemus.
Venerabile tuū accepimus Scriptum, de ne-
gotio defuncti Metropolite Beniamini: hoc
ueniente D. Ioanne Demetrij Naxij; qui
LXX. Aureos ob templorū negotium acce-
pit: nec non alia, quæ à Metropolita in
manibus Zoæ relicta fuerant. Itaq; Scripta
facta sunt, transactis rebus cum Mona-
C sterio

Reuerens
salutatio.

Transactio
cum nostro
Cœnobio.

σηρία, κὲ τῆς ζωῆς. Νῦν ᾗ ἤλθεν ὁ ἅγιος, ὁ Δι-
 λαβέσατος παπᾶς, κῦρτικολαος, ὁ χαρτοφύ-
 λαξ τῆς παρωναξίας: κὲ ἤφερεν ἡμῖν γράμμα
 ὑπὸ τῆς παναγιότητος: κὲ ἀφορίζῃ ἡμᾶς, κὲ
 ἱερομονάχους, κὲ μοναχούς, διὰ τὴν αὐτῶν ὑ-
 πόθεσιν. Ὁμῶς ἡμεῖς ἐγνωρίσαμεν τὴν γρα-
 φῶν: ὅπως τῆς παναγιότητος τὸ γράμμα,
 ἔγνευ τὸν μάιοι: αὐτὸς ᾗ ὁ ἰωάννης, ἤλθεν ἐδῶ
 τὸν ἰώνιον: κὲ ἐπίησεν τὴν σύμβασιμ μὲν τῆς
 μονασηρίας, κὲ μὲν τῆς ζωῆς. Καὶ διὰ τὸ τοῦ
 τῶμοι τὴν σὺν παναγιότητι: ἵνα σάλης ἡ-
 μῖν γράμμα συγχωρήσῃαι, διὰ τὴν αὐτῶν ὑ-
 πόθεσιν: ὅτι, καθὼς γράφομεν τῆς παναγι-
 οτήτος, ἕτως ἐσὶν, μὲν ἀληθείας, δ' εἰσὸς τὰ ἡμῶν
 αὐθόνη, ὑπὸ τῆς μακαριῶν προῖων πατριαρ-
 χῶν. πάντως αἱ ἁγία αὐτῶν γραφαί, βασι-
 λικῶν τῶν μονῶν ἐγχαρῶν κὲ ἐγράφασιμ:
 καθὼς ἐσὶν κὲ ὑπάρχη ἡμενῆ, κατὰ τὴν βασιλε-
 ων, κὲ τῆς ἁγίας τῶν Δαθῆκων. Νῦν ᾗ ὀλίγη κα-
 ρῆ παρελθόντος, λαμβανομεν γραφῆς ὑπὸ τῆς
 ὁσῆς παναγιότητος: κὲ γράφομεν ἡμᾶς σαυρο-
 πήγιον. Καὶ ἡμεῖς εἰς ἔπειτα οἷδαμεν τοιαύτης
 γραφῆς: καὶ ὡς ἀκαλῶμεν, κὲ ἱκετεύομεν,
 τὴν σὺν παναγιότητι: ἵνα μὴ εἰς τὸ δ' ἴνη
 κὲς ἡμενῆ, βασιλιῆ: καθὼς ὑπὸ ἤρχην πάντο
 τε αὐτῆς ἕως: καθὼς ἰδ' εἶν θέλης καὶ τὸ πρὸς ὡ-
 πομ τῆς βασιλείας ἐξουσίας. καὶ ἱεχωμεν κὲ ἔτε-
 ρα πλεῖστα εἰς τὴν μονῶν, μὲν ἡγεσθῶμεν κὲ
 ἐτέρων ἁγίων πατριαρχῶν συγγίλια, κὲ ἱκετέ-
 νομεν τὴν σὺν παναγιότητι: μὴ βαρυνθῆς
 ἐπὶ ταῦτο. Ἄλλο, αἱ ἁγία σα δὲ χαί εἰς ὧσων
 μεθ' ἡμῶν: ᾗ Φ ὁ θ, μὲν ἰν βεμβεῖω σ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΩΣ, ΚΑΙ
 καθηγέμενος μονῆς πέτρου: κὲ οἱ σὺν ἐ-
 μοι ἀδελφοί, ἱερομόναχοι τῆς
 μοναχοί.

sterio, ipsaq; Zoe. Nunc venit S. & pmissus
 Papa D. Nicolaus, Patonaxia Chartophy-
 lax: qui à S. tua Scriptum adferens, nos ab
 Ecclesia segregat, Hieromonachos & Mona-
 chos, propter illud ipsum negotium. Tunc
 nos, scripture considerata, deprehendimus:
 tua S. Scriptum exisse mense Maio: Ioannem
 verò venisse huc Iunio: cumq; Monasterio &
 Zoe transactionem fecisse. Idcirco supplica-
 mus S. tua: ut literas veniales nobis ea de re
 mittas: quia, sicut S. tua scribitur, ita verè se-
 res habet, Domine noster obseruandissime, ita
 inde à beatis superioribus Patriarchis. Planè
 namq; ipsorum litera, Regium esse hoc Mona-
 sterium expresse scribunt: sicut ex testamento
 Regium, & Sancti, patet. Nunc contra, breui
 ante tempore accipimus literas S. tua: quib.
 id, itaquam stauropogium, ipsa vendicat. No-
 bis verò nihil unquam tale ex vllis literis
 notum fuit. Ideo rogamus, & supplices ora-
 mus, S. tuam: ut Monasterium nostrum, in per-
 petuum maneat Regium: quemadmodum o-
 mni tempore liberum, & sui iuris, fuit: sicut
 id ex Regij priuilegij pagina videre potes.
 Sed & alia plurima, ad nostrum monasterium
 spectantia, aureis bullis obsignata, & aliorum
 sanctorum Patriarcharum sigillis, apud nos
 sunt. Rogemus ergo vehementissimè S. tuam:
 ne agrè ferat hanc rem. Aliud non restat: nisi
 quod sanctis nos tuis precibus commenda-
 mus. Data 6. Nouemb. 1579.

Nouq̄ con-
 traueris à
 Patriarcha
 motio.

At Regia li-
 bertate con-
 nobium no-
 strum dona-
 tum, nec Pa-
 triarchæ ob-
 noxium est.

Ergo nos
 excommu-
 nicatione,
 Domine, ex-
 olue.

MACARIUS HIEROMONACHVS
 & Abbas Monasterij inf. Patmi: vnaq;
 fratres mei, Hieromonachi &
 Monachi.

ANNOTAT. M. CRV SII.

Extrà, in scriptum Epistolæ: ὑπὸ τῆς παναγιότητος: ὅτι τὸ κατὰ ἰωάννην ἀγγελίον ἐγράφη: καὶ ὅτι νῦν μοναχῶν
 ριερὸν μέγα: ὑπὲρ τῆς 300. ἔχον μοναχῶν. Missa ex inf. Patmo: in qua Euangelium S. Ioannis scriptum est: ubi nunc
 etiam Monasterium magnum, amplius CCC. habens Monachos:

Patmus
 inf. Italicè
 Palmosa.

Hoc loco, Ioannes Euangelista est: qui in alia, quam etiam Macarij huius Epistolam habeo, ἐπιστήβῃ appel-
 latur: quia Ioannis 13. ἀνακείμην: ἐν τῷ κόλπῳ ἰουᾶ. in alia quadam inuenio Monasterium τῆς αμοργῆ. Præsens
 Epistola, rubrà cera obsignata fuit: impressa S. Ioannis, ut puto, imagine: facie scil. & pectore eius. De Patmo
 sic in pictura Venetijs edita, legitur. Palmosa, Patmo anticamète detta, insula pesta nell' Arci-
 pelago: sopra loquale: S. Ioannis Euangelista scriffe il sacro Apocalipsi: essendo stato man-
 dato in exilio da Domitiano Imperat. In memoria delquale, un bellissimo Monasterio
 del suo nome, da suoi Discipoli fu fabricito: & da caloiri hora habitato: conseruando si
 da còrsari essere offeso Laquale insula, è montuosa, & di uene di metalli copiosa: tenen-
 do in se di circuito mill. 40. dominata da Turchi. Id est, Patmi sita est in Mari Aegæo. Ibi S. Ioan-
 nes Apocalypsin scripsit: in exilium ab Imp. Domitiano pulsus. In memoriam eius, Monasterium pulcherrimū
 (in medio insule) extructum à discipulis est: quod à monachis etiam nunc incolitur: & à Piratis tutum est: In-
 sula, montosa & metallifera: ambitu 40. milliarium, subiecta Turcis. Belonius lib. 2. cap. 11. ait: ibi manum esse
 cuius ungues præ se cti, certo tempore rescrescant. Putari, Ioannis Euangelistæ esse.

Sanctif-

E. Γ. Δ. τῆς Κ. τ. Π.
 IOANNINA 2008

49.

† ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΗΜΩΝ
αὐθνήτῃ καὶ δέσποτῃ, καὶ οἰκουμενικῷ
πατριάρχῃ, δόξῃ.

SANCTISSIMO DOMINO NO-
stro, Patriarchæ Oe-
cumenico.

XIX.

Παναγιώτατε ἡμῶν αὐθνήτε, δέσποτα, καὶ
οἰκουμενικὸν πατριάρχα: θειώτατε, θεοχαρη-
τόβει: καὶ παῖ, εἰ τι ἄλλου, ὑψηλοῦ καὶ περὶ ἄγμα
καὶ ὄνομα: ὑγιαίνοι σε ἡ παναγιότης καὶ σω-
ματικῶς: πρὸς σύστασιν καὶ ὠφέλειαν πα-
τὸς τῆς χριστιανικῆς πληρώματός: ἡμῶν δὲ,
τῶν δ' ἄλων σε, τῶν ἐκ μεσσης ψυχῆς σε πο-
θένητων, τῶν ὑποκάτωθεν γεγραμμένων, δόξο
σωλήν καὶ ἀγαλλίσιν. Δέσποτα ἡμῶν παναγιώ-
τατα, ὑπὸ πλείστης ἀθυμίας ἀκαταστάτης
χρᾶφομεν: ἵνα μὴ δόλολογία δώσωμεν τῷ
κερτῇ, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρισεως. ὑπεργεροὶ γὰρ
ὑπαρχομεν, παναγιώτατε δέσποτα: ἐν αὐ-
τῷ τῷ μοναστηρίῳ, τῷ ἀγγελικῷ ὀχημα ἀμ-
φισάμενοι: καὶ τῷ ζώῳ ἐκείνῳ διζυρίψαν-
τες. Τεσσαρῶν ἐτῶν ἐπισημῶν εἰσι: ἀφ' ἧς
εἰσῆλαμεν ἐν αὐτῷ τῷ μοναστηρίῳ: καὶ ἀ-
ρῶντες ἀνδρῶν ἐναζαίτης τε καὶ τιμίας: οἱ καὶ
τοῦ βίου δόλοπιπῶντες τῆς πρὸς καίριας ζωῆς,
πρὸς τῷ αἰώνιῳ ἀπ' ἀρῶντες. Νῦν ἡ τῶν αὐτῶν
μοναστηρίου, ὑπὸ βαρβάρων ἀνδρῶν ἐνεπλή-
θη: κακῶς τῷ διζυρίβῳ ἐμπημενοι. Εὐζ-
ρῶντες ἡμέρας ἐκείσε ὑπὸ φηλιδῶνων καὶ
φιλαργύρων τῶν ἐκπάλαι, καὶ κλυ κακὸς
ἀλλήλοισι διζυρίσι: ἀπερ' ἐχρῶν ἐπὶ τῆς χρᾶ-
φει καὶ λέγει, τὰ παρ' αὐτῶν περὶ τῶν με-
τὰ τῆτο, ἕκ ἐχομεν πόθεν προσδραμεν: εἰ
μὴ πρὸς τοῦ ἡγεμόνα τῶν ἡμετέρων ψυχῶν
ὁ καὶ τῷ ψυχῷ, καὶ τῷ σῶμα, δωάμεν
διορθῶσαι. Σὺ δ' εἰ, δέσποτα παναγιώτατε,
ἀνατιθέμεθα τὰ ὑπερ ἡμῶν ἵνα φροντήσης
ὑπερ τῆς τοιῆτος μοναστηρίας: καὶ διορθώσης
τὸ πᾶν πρὸς σωτηρίαν τῆς ἡμετέρων ψυχῶν, καὶ
κατάστασιν τῆς αὐτῆς μοναστηρίας: ἵνα μὴ εἰς
παντελή ἀπώλειαν ἡσέλθη. ὡς περ' ἐδιορθώ-
σας τὰ πρὸς ἀγία ὄρεα μοναστηρία: ἕτως καὶ
νῦν πρὸς τῆς βασιλικῆς μοναστηρίας. καὶ
χημα γὰρ ὑπερ ἦρχε τῆς χίς: νῦν ἡ εἰς ὄνιδ
ἐκατεσάθη: καὶ εἰς τῷ σῶμα παναγιότητα,
κατ' ἐπιπιορθεθε ἐσαφλωήσαμεν τὸ πᾶν.
καὶ φροντήσου τὰ τῆς διορθώσεως, ἐκ ἄλλου.
Αἱ ἀγία ἡ δὲ τῆς σῆς παναγιότητος, ἐ-
ξωσαν μεθ' ἡμῶν, τῶν ὀτελῶν δ' ἄλων σε.
Κατὰ μῆνα Σεπτε.

Sanctissime Domine noster, Oecumenice
Patriarcha, diuinis dotibus & gratia exorna-
te: & si quo alio celfo nomine reg, honorari
potes: salutem precatur Sanctitati tuae, non
animi tantum: sed corporis etiam: ad coniun-
ctiorem utilitatēq, omnis Christiani cœtus:
& ad nostram seruum tuorum, qui ex ani-
mo flagramus desiderio tui, quorum nomina
infra subscripta cernis, letitiā atq, exultatio-
nem. Cogimur, sanctissime Domine, maximā
quādā tristitia, hac ad te scribere: ut ne quā-
do in extremi iudicij die, rationes iusto Iudi-
ci reddere cogamur. Valde namq, seues su-
mus, Domine: in eodem Monasterio Angeli-
cum habitum assumpsimus: vitam ibi habete-
nus exegimus. Sanē XLIII. anni sunt: ex
quo ingressi hoc cœnobium sumus: in quo tūc
viros virtute præditos, venerandosq, inue-
nimus: qui & mortali hac vita relicta, ad e-
ternam illam profecti sunt. Nunc verò in idē
Monasterium, homines barbari inuasērūt:
quorum uita, improba est: qui face quadam
voluptariorum & auarorum superioris tem-
poris hominum, inibi reperta, vitijs plenam
inter se vitā agunt: patentes scriptu dictuq,
fœda. Propterea non habemus, quò confugia-
mus: nisi ad Ducem animarum nostrarum:
qui & animas, & corpora, corrigere potest.
Tua itaq, cura, sanctissime, cōmittimus res
nostras: tu inspectionem Monasterij suscipe:
tu sic corrige cuncta, ut & animorum nostro-
rum saluti consulatur, & emendationi sta-
bili Monasterij, ne planè pessum eat. Fac,
quemadmodum montis sancti (olim Athos
erat) cœnobiolorum disciplinam bonam reuo-
casti: nunc idem in huius Monasterij emenda-
tione præstes: quod cū ornamentum quon-
dam Chy esset, nunc probri loco est. Nos qui-
dem Sanctitati tuae, teste Deo, patefecimus re
totam: tui verò officij est, de vitijs corrigendis
cogitare. Aliud nihil, nisi ut sanctus iuis ad
Deum precibus, nos seruos tuos uiles, commē-
datos habens: id quod à S. tua petimus. Data
mense Septembri.

Ex inf. Chio

Salutatio,

Confenui-
mus in hoc
Monasterio

Id nunc im-
paris mori-
bus corru-
ptum est.

Ergo tu, Do-
mine, id re-
forma.

† ὁ δὲ

C 2 Ser.

τὸ δ' ἔλος τῆς σῆς παναγιώτητος, σωφρόνιος
 ιερομόναχος, καὶ πρῶτω ἠγάμεν
 τὸ δ' ἔλος τῆ δ' ἔλωμ τῆ σῆς παναγιώτητος, νεό-
 φυτος ιερομόναχος, καὶ πρῶτοσύγγελος
 πατριαρχικός.

Seruus S. tua, Sophronius Hieromonachus,
 antebac Abbas.
 Seruus infimus S. tua, Neophytus Hieromo-
 nachus, Protosyngelus Patriarchicus.

M. CRVSI ANNOTATIONES.

Ex libro manuscr. Gerlachiano, λόγος ἐπί βίαι διαφόρων γερόντων, καὶ ἀγίων πατέρων. Christianum quensq;
 decet, 1. necessarijs contentum esse: aut, diuitijs affluentibus, non adglutinari corde. 2. mansuetum erga homi-
 nes esse. 3. temperanter et sobriè uiuere. Interim tamen solâ gratia Christi, quam fide sibi applicat, cōseruatur:
 fidem autem illis fructibus declarat.

κ. ΤΟΙΣ ΣΟΦΩΤΑΤΟΙΣ, ΚΑΙ ΛΟ-
 γιωτάτοις, καὶ ἐντιμότητις, μεγάλοις
 κληρικοῖς τῆς τῆς θεῆς μεγάλης
 ἐκκλησίας.

S A P I E N T I S S I M I S , D O C T I S -
 simis, & honoratissimis, magnis Cleri-
 cis magnæ Dei Ecclesiæ.
 Intus.

† Τοῖς σοφωτάτοις, καὶ λογιωτάτοις, καὶ ἐντιμο-
 τήτις κληρικοῖς τῆς τῆς θεῆς μεγάλης ἐκ-
 κλησίας: τῷ μεγάλῳ εἰκονόμῳ, τῷ μεγάλῳ
 λογοθέτῃ, τῷ μεγάλῳ σκοδοφύλακι, τῷ με-
 γάλῳ σακελαρίῳ, καὶ τῷ μικρῷ λογοθέτῃ: τῷ με-
 νομοφύλακι, καὶ δικαιοφύλακι, τῷ πρωτονο-
 τάρῳ, καὶ πρωτοψευδαρίῳ: Φιλτάτοις, ἰπ-
 πόλυτοις, ταπεινὸς ἐν δεξιερῶσι τῆς
 χριστοτύχῃ, καὶ ἐν κυρίῳ
 χαίρειν.

Sapientissimis, doctissimis, & honoratissi-
 mis, magnæ Dei Ecclesiæ Clericis: Magno
 Oeconomō, M. Logothetæ, M. Sceuophy-
 laci, M. Sacellario, & paruo Logothetæ: icē
 Nomophylaci, & Dicæophylaci, Protono-
 tario, ac Protapostellario, amicis charissimis
 Hippolytus, humilis Chij Antistes,
 felicitatem, & in Domino
 lætitiām.

† Τὸ τῆς ἠχῆς ὑπερόφωνον, ἀντήχημά ἐστι
 πάντως φωνῆς ἐκφωνημένης τυχοῦ κατὰ
 φάραγγα, ἢ ἄλλῃ τῷ πρὸς ὑνέχειαν: διειρογα-
 μῶν ὁμοῦ τῷ μεταξὺ διαστήματι. Εἰ γὰρ λα-
 λήσῃ: τις πρὸς ἰσόπεδον: οὐκ αὖ πρὸς αἰτήχη-
 σι πνεῦμα τὸ ἐκπνευθέν. Διατί; ὅτι ἐκεῖ ἐνέρι-
 γεται ἡ φωνὴ τῷ τῆς τόπῳ κειώματι: ἐγκλει-
 σμένη ἢ τῷ κειώματι, καὶ πρὸς ἐκάτερα τὰ
 μέρη προσπλάσσεται: ἐκείνου ἠχοῦ διηρρω-
 μῶν διδῶσι αἰτηχῆν: ὅπῃ οὐκ τῆ λαλή-
 σάτω ἐδέξατο ἡ κειλάς: ἰσόπεδον δ' ἐ, κα-
 θ' ὅτι πλατύ ἐστι, καὶ ἄς ἐνοχώρηται, συμπλα-
 τύνει τὸ φθέγμα: καὶ τῷ τῆς λαλιᾶς δια-
 σκεδάσει σωέχειαν. Καὶ τὸ εἰς μέρη διαμε-
 θεῖν, καὶ σκεδάσει εἰς λεπτά, πῶς ἀνασραφείη
 ὅλον πρὸς τὸν λαλήσαντα καὶ ἀνακλασθείη
 πρὸς τὸν φθεγγόμενον; Τί μοι βέλεται ταῦ-
 ται; τῆ ἡμετέρας (φεῦ) γένεος ἡ τυχηκότῃ
 ἐν λόγοις (εὐσοχάται, καὶ ἀθηροσώματα-
 ται, ἐν σοφίᾳ καὶ λογιότητι: τῆ ἐνέση κατὰ κρῶς
 διωάμει καὶ ποσότητι, καὶ ἐνεργείᾳ καὶ ποιότητι:
 ἐν χριστῷ τῷ θεῷ ἀδελφοὶ ποθεινότατοι, καὶ φί-
 λοι πρῶτατοι: καὶ σύντροφοὶ λόγων, καὶ ἐνλείων
 γεννήτορες: τὰ σερμηνιστάτοι τῶντι ἐρκεαίης
 τῆς θεῆς μεγάλης ἐκκλησίας: φαινοὶ κατ' ἡ-
 τῆρ, καὶ ἀγνοὶ τὸ δέμας, καὶ ὀρθοὶ τοῦ τρέπον, καὶ τῆ
 ἤθη ευκόσμητοι, κατὰ τὸ διωλῆν καὶ κοινὸν
 ὄνειαρ

Sonus ille posterior vocis, qui Græcis Echo
 dicitur, omnino relatio vocis est: quæ fortè in
 valle, aut alio circumcluso loco, patens in me-
 dio spatium habente, prolata est. Nam si quis
 in planitie loquatur: nunquam profecto spiri-
 tus ille prolatus resultabit. Quamobrem?
 Quod illic quidem, vox cavitæ loci comple-
 xa tenetur: & propterea ad latera impingēs,
 illum sonum ita articulatum repercutit: sicut
 eum ex ore loquentis concavitæ accepit. Pla-
 nitie verò, quia lata, nec aliquo modo com-
 pressa, simul etiam dilatat sonum: & loquela
 dissipat continuitatē. Quod aut in partes di-
 uisum est, & minutim dispersum, quò redi-
 ret integrum ad eum, qui locutus est: aut re-
 fringeretur ad eum, qui protulit? Quid sibi
 hæc à me ita dicta volunt? Natio licet nostrâ
 (heu) ad eā infelicitatē redacta sit: ut nō am-
 plius ibi studia sapientiæ & eloquentiæ flore-
 ant (viri solertissimi & disertissimi, sapien-
 tiâ & eloquentiâ: cuius facultas & operatio,
 maxima pulcherrimaq; in uobis inuenitur:
 fratres in Christo. Deo summè desiderabiles,
 amici fidelissimi: studiorū doctriῶq; alūni,
 quorū p̄claros fructus pfertis: solidissima ve-
 rè ppugnacula magnæ Dei Ecclesiæ: animo
 splendidi, corpore mundi, vita recti, morib. or-
 nati: idq; ad aliorū utilitatē, dupliciter: p̄pe-
 huma-

Extera in-
scriptio.

Interna.

XX.

Echo, in ca-
uo loco fit,
non in pla-
no.

O præstan-
tissimi viri,

ὄνειαρ: τῆς τῆς, τοῖς, οἷς ἀν' ἐγγύνητε, καὶ οἷς ὀπι-
 σείλητε) ἠχῆσα μὲν ποτε, ὡς εἰς τινα φάρμα-
 γα, τὰς φιλικὰς ἀκοῆς (βαθραῖ δ' ἐκὼ ἀν-
 θρώπων αἰ ἀκοῆς, καὶ ἑλικῶς ἔχουσαι: καὶ, ὡς
 ἔτω φαλαί, καὶ χλοιδ' εἰς. Καὶ τὰς αἰτίας τῆς
 τῆς πλάσεως οἷς ἀτε ἡμῶν ἀκρῆβέτερον:
 ἀτε δ' ἡ ἐμφιλοχωρήσαντες εἰς ἐπαρκῆς καὶ
 αὐτάρκεια μὲν τοῖς τῆς σταγειρόθου, ἐν τοῖς πῶ
 ψυχῆς πῶ ἀκοῆς θεωρήμασι) καὶ ὅσα αἰτή-
 κῶσα μὲν ἀντιφώνημα: ἀλλ' ὡς ἐν ἰσοπέδῳ λα-
 λήσαντες, ὑπεροφωνίαν ὅσα ἐδεξάμεθα, εἰ-
 μὴ πὶ ὅσα ἀπέδωκα μὲν οἱ λαβόντες. Καὶ τοῖ
 πῶς ἀμφιλαβεῖς καὶ βαθραῖς ἀκοῆς ἐφ-
 θεγγάμεθα. μήποτε δ' ἐ, ὅπορῶ μὲν ἀχρό-
 νως, ἀκρόμεν δ' ἐν χρόνῳ: καὶ πῶ τῆς
 χρονίζουσι τὰ ὑμέτερα αἰτήματα; Ἐ γὰρ
 ἔδ' ἐμ' ἄλλο ἐστὶ φωνή, ἀλλ' ἡ πῶλῆξίς ἀέρθῃ; ἡ
 ἀἷρ πῶληγμῶν: φωνεῖ δ' ἐ πῶς αὐτὸν ἔ-
 δ' εἰς, πῶς δ' ἐ τῆς πόρῳ κατὰ ἀπόστασιμ:
 αὐτῆ δ' ἐ χρόνῳ δ' εἶται πῶς ἀντιπομπῆ τῆς
 φωνῆς: εὐλογου, ὡς ὁ πῶ τῆς χώρῳ οἰκῶν, καὶ
 μακροτέρῳ ζητῶν χρόνῳ πῶς ἀντιφώνου.
 Τάλας δ' ἐ σομαί, καὶ ἐμαυτῆ κατακλαύσο-
 μαί: εἰ μὴ ἀέλπῳς τὰ βραγγελικὰ παρ ὑ-
 μῶν ἀντιφῶναι: καὶ ἐν τῆς, ὅσα καὶ δ' ἄρ-
 γανῶν πινῶν, τῶν δ' ἀψιλεσέρων χάρτων,
 τὰς ὑμέτερας ἀκοῆς: μὴ ἐντυγχάβοντι δ' ἐ
 ζρηγορέση τῆς θυρωρῶ δ' ἰωάμει ὑμῶν: ὡς εἰ-
 σαγγελθεῖν τὰ ἠχῆματα τῆς ψυχῆ: καὶ πῶλη
 ρωθεῖν μὲν τὰ αἰτήματα. Καὶ ἄλλως δ' ἐ μοι
 ἐκτοπῶ ἔρωσ τῶν ὑμέτερων πῶν ζαμ-
 μάτων: εἰ μὴ σῶς πῶ τῆς ἡγεμῶν τῶν ἡμέ-
 ρων, καὶ ἐορτῶν ἐορτῶν, καὶ πῶ ἀνήγειμ πῶ
 νηγύρεω, ἐκτόπῃ: ἐν ἡ τῶ ὑμέτερα ζαμμά-
 τα δ' ἐχομαί: καὶ ὅσα φλίψεως εἰς δ' ὑμῶν
 διαβιβάζουμαί: καὶ ὅσα σνοχωρίας εἰς
 πῶλατυσμόν. Ἀγε τοίνυν, πῶς θεῶ, ἀδελφοὶ
 καὶ φίλοι πισότητοι, παποτῶ δ' ἐ ἀψιλεσέρ
 τί μοι τὰ ζαμμάτα. Ἐποδέχεσθε δ' ἐ καὶ, ὡς
 ὁ ζρηγορέσης τῆς κῆρας τὰ δ' ὅσα λῆπῶ, τὰ χῶ μὲν
 ὄλογίας ἐλλόμῃνα παρ ἡμῶν μετὰ τῆς ἡμε-
 τῆς ἐντιμότης ἐκκλησιάρχῆ, παπῶ κύρῳ
 μιχαήλ τῆς ἐλεαβέρκῃ: ὅν καὶ σῶ δ' ἰωάμει
 κατὰ πάντα, ἀξίῳ: καὶ δ' ἡλοποιεῖτε ἡμῶν ζα-
 φικῶς, ἀντιβόλῳ, παῖ τὸ ὅσα τῶν ὡ δ' ἐ ὑμῶν κα-
 ταθύμιον. Καὶ, εἰ ὅσα ἐτελέσομεν ἔως νῦν: πα-
 ποτῶ δ' ἐ ἐλεσομεν, ὅσον τὸ κατὰ δ' ἰωάμει.
 Ἐσω τῆς λοιπῆς ταῦτα: εἰ μὴ γῆ βῆλεσθε, ὡς
 πῶν θῆντας ἡμῶς πορβιεσθαι, καὶ ὡς σκυθρῶ πῶ
 ζοντας. Ἐρρωθε σῶ πῶσῃ ἐν θεῶ δ' ὅσα τῆς.
 Μαμακτῆρῶν κ. ὅσα γ. φθίνοντ.

humaniter praesentes appellando, & benivo-
 le absentibus scribendo) licet, inquā, sapien-
 tes & eloquentes nos non simus: aliquando
 tamē insonuimus, velut in aliquā vallem, in
 vestras amicas aures (sunt verò etiā hominū
 aures profunda & flexibus sinuosa: atq; ut ita
 dicā, cochlearū ad modū tortuosa. Non istis au-
 tē causis, cur ita formata sint, nobis accurat-
 ius vos: quippe satis superq; in studio eruēn-
 dae obscuritatis naturalium rerū, & in Stagei-
 rita Philosophi de anima auribusq; dispu-
 tionibus, versati) nec tamen resonantia ad-
 huc aliquā vicissim audiuimus: sed perinde,
 atq; si in campo patente locuti essemus, nulla
 vox ad nos reciprocata est: nisi forte qui vocē
 accipere, eā non reddiderunt. Atqui ad ma-
 gnas, patulas, & profundas aures, locuti su-
 mu. Quid igitur cause est? Num ne, q; sub-
 ito, nec puncto tēporis, visio sit: sed, ut aliquid
 audiamus, mora tēporis requiritur: eaq; ob
 causam, vocū nostrarū recursus haud citra tē-
 pus sit: Si. n. nihil aliud est vox, nisi percussio
 aeris, aut aer percussus: nemo autē ad seipsū vo-
 cē mittit, sed ad aliquo intervallo distates: ibi
 uero tēpore opus est ad repercussionem vocis:
 uero consentaneū est, q; loci intercapedine dis-
 iunctus est, eū longiore quoq; tēpore ad respo-
 dendū indigere. Ea verò res me miserū facit,
 ut deplorē meā fortunā: q; illud, q; in Euang.
 libro scriptū est, apud, nos non ualet; q; certē
 nō putassem. Pulso. n. tanq; instrumentis qui-
 busdam, crebris literis, aures vestras: sed non
 reperio facultatem aliquā, ceu iantricem, in
 nobis, quae uigilet: ut sonitus mei, veluti uer-
 ba, annuncientur animis uestris: meisq; pe-
 titionibus satisfiat. Et alioqui etiam miris me
 tenet desiderium uestrarum honorabiliū litera-
 rū. Pascha certē mihi uidetur ille dies, et lux
 festa celeberrima latissimaq;: quando uestras
 accipio literas. tūc ē tristitia ad hilaritatē, ex
 angusto carcere in latissimū campum, trāseo.
 Agite igitur, per Deū immortalē fratres et a-
 mici fidissimi, posthac largiter ad me mittite
 Epistolas. Capite in p̄sentia, & boni cōsultite,
 sicut Christus duo illa minuta uidua, h.ec: q;
 fausta tantū precationis causa ad vos mitti-
 mus, p̄ reuerendū nostrū Ecclesiarchā, Sacer-
 dotē Michaelē Eleaburcū. Hinc ut succurra-
 tis in omnes partes, rogo. Significetis etiā no-
 bis literis, obsecro: q; dñā uobis de his reb. quae
 apud nos reperiuntur, gratū sit. Quae nāq; ad-
 huc nō prestitimus: ea deinceps p̄ uirilē parte nostra p̄stabitur. Sic igitur facite posthac: nisi
 uelitis, nos tanquā in luctu, atratis, uultu deiecto incedere. Valere dono Dei ab omni parte
 feliciter. Data Septemb. XXIII.

Insonui & ego uestris auribus.

Sed mihi non resonadetis, sicut Echo.

Fortassis ideo, quod voci tempore opus est.

Interim etiam ego doleo; meas preces non exaudiri.

Scribite ergo saepe. Inscruiere patus sum.

Matth. 7.

Marci 12.

E. J. Δ. της Κ. τ. Π. ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008